

DIPÒSIT DE CULTURES CREATIVES
Àgora pel diàleg entre les ciutats del Mediterrani
per una cultura en comú
Dipòsit d'aigües de Martí l'Humà

Cal tornar a repensar la cultura a Barcelona perquè ajudi a configurar estils de vida **amb més diàleg, igualtat, talent compartit, opció pel comú...** I, encara, cal reimaginar-la perquè la ciutat torni a ser **un referent cultural en les ciutats, les del Mediterrani** en primer lloc.

El dipòsit d'aigües de Martí l'Humà, al districte de Sarrià-Sant Gervasi, sobre la plaça Bonanova, amb el seu singular bosc de columnes és l'espai que pot permetre als ciutadans de Barcelona, el país, els de les ciutats mediterrànies i a la multitud de turistes que ens visiten, trobar-nos en aquesta atalaia sobre la ciutat que ara serà, també, **dipòsit per a la cultura comú des de totes les ciutats del Mediterrani en un temps de grans transformacions.**

Proposo algunes notes **primeres** després de parlar amb alguns directius de Sarrià-Sant Gervasi.

1.El valor municipal que els ciutadans van escollir, encapçalat per l'alcaldeessa Ada Colau, **en comú**, ha de ser paraigües que aculli i direccions la ciutat global: **també, i molt especialment, la ciutat des de la cultura.**

2. Repensar la cultura en comú i pel comú, **comporta posar els ciutadans en el centre de les opcions, estratègies i propostes culturals**: molt subratlladament els ciutadans que han quedat, en aquets últims anys de retallades, a les portes del equipaments per la cultura a Barcelona, aquells que la tenen només per un enriquiment personal o aquells que pensen que la cultura no te res a dir-les-hi.

3. El **Dipòsit de Cultures Creatives**, en aquesta òptica, ha de ser **un equipament de ciutat descentralitzat** tant per el lloc urbà que ocupa, fora del circuit dels grans equipaments culturals, com per la seva gestió des del districte de Sarrià-Sant Gervasi.

4. L'edifici, d'una bellesa arquitectònica culpadora, ha de **marcar una altre manera de pensar i proposar les activitats i mostres per la cultura**: les columnes insinuen un laberint en el que les accions de petit format poden simultanejar-se, els debats prenen un to més relacional i a algunes grans propostes l'arquitectura els hi afegeix un accent únic.

5. El valor de marca referencial ciutadana està en el propi títol: **Dipòsit de Cultures Creatives**: per la seva ubicació, al dipòsit s'hi ha d'anar expressament. I s'hi ha d'anar per **poar sentit per la vida personal i comú des d'experiències contemporànies sorgides de les diferents cultures** de la ciutat –tantes i tan poc interconnectades- i de les ciutats de l'entorn mediterrà, totes amb un comú denominador: prioritant allò que ens uneix, enriqueix, ens complementa o ens mestissa.

6. La dimensió **xarxa de ciutats del Mediterrani** és també definitiva del que ha de ser el dipòsit: no ha de ser un espai per exhibicions de les ciutats: ha de ser **una àgora de trobada actual i prepositiva estimulant de les cultures de les ciutats plurals per acordar un sostrat comú d'igualtat, llibertat, solidaritat, relacions, comprensió o consciència sud**.

7. Aquest espai de trobada, en els difícils temps dels refugiats, els enfrenaments per religió o per matèries primes...és estratègic perquè Barcelona es converteixi amb **una ciutat d'acollida creativa des de la cultura: la capital cultural mediterrània**.

8. Caldrà dissenyar, doncs, un **Consell De Cultura de les Ciutats Mediterrànies** gens oficialista per treballar en comú la programació del dipòsit en les seves grans opcions.

9. El dipòsit, obert a tothom, hauria de propiciar un espai de interrelacions apassionades entre els joves de la ciutat i les ciutats de la xarxa, molt especialment: caldrà, per això, incorporar a la seva programació estratègica **les universitats de les ciutats** del Mediterrani, des de les de les arts i el pensament a les de les ciències i les tecnologies. Als joves no els fa mandra sortir del rovell de l'ou de Barcelona.

10. I, encara, al **sector associatiu civil que en les ciutats treballa pel comú des de cada barri i de baix a dalt**, prioritant necessitats ciutadanes difícils amb la col·laboració dels governs locals, des de la cultura de la generositat voluntària.

11.Elaborar els continguts de la programació demana un cert temps perquè haurà de tenir present, per exemple, **allò que es comú per a la vida a les ciutats plurals des de la cultura de la creativitat que obra horitzons i els ciutadans com a centralitat des de les seves diverses organitzacions i grups, optant constantment pels desiguals i els joves: uns per dignitat i els altres per aprenentatges cívics pro-cooperatius.**

12.El dipòsit no pot repetir ni fer competència a la xarxa de centres culturals de la ciutat: **buscarà complicitats amb ells i amb totes les organitzacions que des de Barcelona treballen en el marc mediterrani, i optarà per equips i grups que entre ells treballen des de la cooperació i busquen mostrar les seves propostes innovadores en àmbits ciutadans molt relacionals des de petits formats.**

13.Penso que **la programació ha de ser estacional** amb una acció/proposta, cada tres mesos, molt atractiva per la seva qualitat i significat: Primavera: *Alexandria a Barcelona*, Estiu: *Arts-en-petit-format*, Tardor: *Nàpols a Barcelona*, Hivern: *Idees de ciutats que canvien el món*.

14.El dipòsit ha de tenir **una rèplica/continuïtat virtual** molt activa i complementaria.
Toni Puig, www.tonipuig.com, hivern, 2016